

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 107

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
1.	— Hotărâre privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților	2
D E C R E T E		
64.	— Decret privind conferirea Medaliei Naționale <i>Serviciul Credincios</i>	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 741 din 8 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 ¹ alin. (1) și (1 ³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.....	3–5
	Decizia nr. 743 din 8 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I — <i>Salarii pentru administrația publică centrală</i> și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II — <i>Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale</i> , litera A, capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	6–7

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE**privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților**

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 27 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 32 alineatul (1), litera ș) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ș) propune Camerei Deputaților numirea secretarului general și a 3 secretari generali adjuncți;”

2. La articolul 251, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Secretarul general și cei 3 secretari generali adjuncți sunt numiți și eliberați din funcție de către Camera Deputaților, la propunerea Biroului permanent al Camerei Deputaților, cu consultarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.”

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din data 1 februarie 2021, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBANBucurești, 1 februarie 2021.
Nr. 1.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind conferirea Medaliei Naționale *Serviciul Credincios***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 9 lit. B din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

în semn de recunoștință și apreciere a profesionalismului, curajului și spiritului de sacrificiu dovedite în executarea misiunilor în Teatrul de Operații din Afganistan, în timpul cărora au fost răniți,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn de război, pentru militari:

— domnului sergent Brumă *Gheorghe Ionuț-Marius*;

— domnului sergent Czifrak *Ioan Gabriel*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚUBucurești, 1 februarie 2021.
Nr. 64.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 741**

din 8 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3¹ alin. (1) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3¹ alin. (1) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Călin Nanu și alții în Dosarul nr. 4.614/30/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.075D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită menținerea jurisprudenței Curții, nefiind motive pentru modificarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2018, **pronunțată în Dosarul nr. 4.614/30/2017, Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.** Excepția a fost ridicată de Călin Nanu și alții, apelanți-reclamanți într-un litigiu având ca obiect acordarea unor drepturi salariale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii precizează, mai întâi, că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, având în vedere că dispozițiile criticate, deși abrogate prin Legea-cadru nr. 153/2017, continuă să-și producă efecte ca urmare a menținerii în plată a drepturilor salariale în plată în iunie 2017, potrivit art. 38 din aceasta. În acest sens citează Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011.

6. Autorii menționează, în ceea ce privește temeinicia excepției, că sunt salariați ai pârâtei Filarmonica „Banatul” și dețin funcții încadrate în Familia ocupațională de funcții bugetare *Cultură*. Cu toate acestea, sunt salariați la un nivel mult inferior celui maxim acordat pentru aceleași funcții și același grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii deținute în cadrul acestei familii ocupaționale, în instituții

de spectacole sau concerte similare de pe teritoriul țării. Până la 1 august 2016, toți cei încadrați în Familia ocupațională *Cultură* aveau, cu mici excepții generate de anumite drepturi câștigate în instanță, salarii similare sau aproximativ egale pentru aceleași funcții. Ca urmare, însă, a intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, mai precis a art. 3¹ alin. (1), coroborat cu alin. (1³) din Ordonanța de urgență, contrar scopului declarat al legii, de înlăturare a inechităților generate de amânarea repetată a aplicării în totalitate a Legii-cadru nr. 284/2010, a luat naștere o discriminare evidentă între persoane care dețin aceleași funcții, pe criteriul subordonării față de ordonatorii de credite.

7. În mod particular, autorii menționează că ordonatorul principal de credite — Ministerul Culturii a acordat salarii majorate la nivel maxim începând cu 1 august 2016, în vreme ce ei nu au beneficiat de majorare, din cauza faptului că angajatorul lor se află în subordinea ordonatorului principal de credite Consiliul Local al Municipiului Timișoara. În cazul autorilor, egalizarea prevăzută de art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 s-a realizat doar la nivelul acordat în cadrul angajatorului, ajungându-se, astfel, la un salariu în medie cu 2.000 lei mai mic decât cel acordat pentru funcții identice în cadrul altor instituții de spectacole sau concerte din țară.

8. În opinia autorilor excepției, această discriminare a fost, aparent, eliminată prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, paragrafele 34 și 35. Cu toate acestea, decizia a fost ignorată de către ordonatorii principali de credite, iar instanțele au considerat-o că nu este aplicabilă în cazurile de față. Din acest motiv, se impune analiza constituționalității normelor criticate prin prisma situației lor particulare.

9. Autorii mai arată că motivarea primei instanțe care le-a respins acțiunea, respectiv că pot solicita să fie salariați la nivelul maxim existent în unitățile de cultură subordonate autorității locale și nu la cel din unitățile naționale sau de importanță națională, este contrară Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și apreciază că interpretarea dată de instanța judecătorească este generată de formularea neconstituțională a textelor criticate care condiționează egalizarea salariilor de nivelul de subordonare, creându-se, astfel, discrepanță între funcții care, potrivit anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010, sunt identice și se află în cadrul unor instituții sau autorități identice, de exemplu, instituții de spectacole sau concerte, dar care se află în subordinea unor ordonatori de credite diferiți. În acest sens, autorii citează, din nou, Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, paragraful 29, în care Curtea a decis, cu referire la art. 3¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, că, din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil — salariul de bază/indemnizația de încadrare — trebuie să fie același, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii să aibă indemnizații de încadrare diferite.

10. Autorii arată că menținerea, în continuare, în vigoare a dispozițiilor criticate este discriminatorie și contrară Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, iar, în final, propun și două formulări constituționale ale celor două articole criticate.

11. **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată, Curtea Constituțională stabilind, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, constituționalitatea dispozițiilor criticate. Instanța consideră că ține de opțiunea legiuitorului să stabilească criterii concrete în funcție de care se realizează egalizarea salarizării în sistemul bugetar. Fixarea ca reper a unei surse comune de finanțare este un criteriu obiectiv și rezonabil, iar salariații care aparțin unor instituții aflate în subordinea unor ordonatori principali de credite diferiți nu se află în aceeași situație, deoarece sursa lor de finanțare nu este identică. În final, întrucât de la data pronunțării deciziei Curții Constituționale anterior menționate nu au survenit modificări, se impune menținerea soluției de respingere, ca neîntemeiată, a excepției.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** arată că reclamantii angajați în cadrul Filarmonicii „Banatul”, aflată în subordinea și având ca ordonator principal de credite Consiliul Local al Municipiului Timișoara, se află într-o situație diferită de aceea a angajaților din subordinea Ministerului Culturii, fiind vorba de angajați diferiți și bugete diferite. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, egalitatea de tratament se impune ca principiu doar în cazul celor aflați în aceeași situație juridică, în cazul unor situații diferite, determinate de factori obiectivi, precum cei expuși anterior, tratamentul juridic diferit nu are semnificația unei discriminări. În acest sens, Curtea Constituțională s-a exprimat prin Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. I alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 31 alin. (1) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare care au următorul conținut:

— Art. 31 alin. (1): „*Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*”

— Art. 31 alin. (1³): „*În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau*

autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniul propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite. În cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.”

17. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, „*În anul 2016, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.*”

18. Dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate, ulterior introducerii cererii de chemare în judecată în cauza în care a fost ridicată excepția și anterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma *în vigoare* din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că este relevantă jurisprudența sa constantă, potrivit căreia atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite (deciziile Curții Constituționale nr. 834 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 6 aprilie 2020, paragraful 29, sau nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, paragraful 33). Cu alte cuvinte, faptul că două categorii de personal, deși încadrate pe funcții similare, lucrează în autorități ale administrației publice diferite reprezintă o diferență suficient de importantă între cele două categorii încât să justifice un tratament juridic diferit inclusiv sub aspectul salarizării.

21. Curtea și-a întemeiat această soluție pe considerentul, statuat în jurisprudența sa și în acord și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*), că principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări (a se vedea paragraful 32 al Deciziei nr. 310 din 7 mai 2019).

22. Curtea a făcut trimitere la art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, care instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, precum și la art. 6 lit. h) din Legea-cadru

nr. 153/2017, care consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. De asemenea, art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește criteriile generale pe baza cărora are loc ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu.

23. În aplicarea acestor considerente la situația din cauza soluționată prin Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, Curtea a statuat că o asemenea reglementare permite, în raport cu criteriile obiective, realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază/salariului lunar al personalului bugetar din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi (a vedea paragraful 34 din decizia amintită).

24. În plus, Curtea a mai reținut, referitor la existența unor diferențe de venit lunar între angajații care prestează aceeași activitate și au aceeași vechime în muncă și în funcție, dar care își desfășoară activitatea în instituții publice diferite, că nu se încalcă egalitatea în drepturi, de vreme ce, pe de o parte, legea nu stabilește diferențe în ceea ce privește salariile de bază/indemnizațiile de încadrare, iar, pe de altă parte, atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții identice sau asemănătoare, dar la autorități sau instituții publice diferite (a se vedea Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, paragraful 16).

25. Cele două soluții din cele două decizii ale Curții anterior menționate sunt pe deplin aplicabile și în situația de față în care se invocă discriminarea salariaților care se află în plata Consiliului Județean Timișoara față de salariații care prestează aceeași activitate, dar se află în plata altui ordonator de credite, respectiv Ministerul Culturii. Prin urmare, critica formulată prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție este neîntemeiată.

26. De altfel, Curtea observă că, prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, a decis că stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează

la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național. În susținerea acestei soluții, Înalta Curte de Casație și Justiție, în paragraful 129 al deciziei amintite, a evocat jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care consacră principiul remunerării egale pentru muncă egală, dar doar atunci când aceasta este realizată în aceeași instituție sau în același serviciu, privat sau public, deci când obligația există în sarcina aceluiași angajator sau chiar în cazul unor angajatori diferiți, dar se poate identifica o sursă unică la baza stabilirii mărimum plății [Curtea a menționat, în paragraful 129 al deciziei anterioare, cauzele C-43/75 *Defrenne II c. Sabena* (1976); C-129/79 *Macarthy* (1980); C-96/80 *Jenkins* (1981); C-320/00 *Lawrence* (2002); C- 256/01 *Allonby* (2004)] .

27. Autorii mai susțin că normele criticate sunt contrare considerentului 34 al Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, potrivit căruia, în vederea egalizării prevăzute de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, *nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare*, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

28. Curtea reține netemeinicia acestei critici. Astfel, Curtea observă că Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, paragraful 34, este în mod greșit înțeleasă de către autorii excepției din prezenta cauză. În schimb, decizia menționată a fost în mod corect interpretată de instanța supremă în Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, paragraful 127, anterior menționată: „Prin referire la întreaga categorie profesională, respectiv familie ocupațională, indiferent de instituție sau autoritate publică, instanța de contencios constituțional nu face decât să stabilească sfera destinatarilor acestui text de lege, statuând că egalizarea la nivelul hotărârilor judecătorești se aplică pentru toate categoriile de instituții și autorități publice, care au angajați care se regăsesc în clasificările prevăzute de anexele la legea-cadru a salarizării, neputându-se aprecia că, pe această cale, Curtea Constituțională înlătură, de o manieră implicită, criteriul subordonării financiare prevăzut de textul de lege, cu privire la care a respins excepția de neconstituționalitate”.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Călin Nanu și alții în Dosarul nr. 4.614/30/2017 al Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 3¹ alin. (1) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 8 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I — Salarii pentru administrația publică centrală și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale, litera A, capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor din anexa nr. VIII, capitolul I, subcapitolul A, punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*, lit. a) și b) în raport cu dispozițiile cuprinse în subcapitolul A, pct. I — *Salarii pentru personalul din administrația publică centrală*, lit. c) și d) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Daniel Ioan Cristea și alții în Dosarul nr. 982/107/2018 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.200D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că există jurisprudență a Curții în această materie și solicită menținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 982/107/2018, **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cuprinse în anexa nr. VIII, capitolul I, subcapitolul A, punctul II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale**, lit. a) și b) în raport cu dispozițiile cuprinse în subcapitolul A, pct. I — **Salarii pentru personalul din administrația publică centrală**, lit. c) și d) la **Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Daniel Ioan Cristea și alții, reclamânți într-un dosar având ca obiect stabilirea unor drepturi salariale pentru personalul din

administrația publică centrală care se acordă potrivit Legii-cadru nr. 153/2017, excepție ce face obiectul Dosarului Curții nr. 2.200D/2018.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că dispozițiile criticate stabilesc un tratament juridic discriminatoriu în materia salarizării, deși, având în vedere categoriile de personal vizate, nu justifică acordarea de salarii diferențiate și nici nu se urmărește un scop legitim.

6. **Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență** apreciază că prevederile criticate sunt constituționale, deoarece cele două categorii de funcționari publici indicate în motivarea excepției își desfășoară activitatea în condiții diferite, fiecare unitate având calitatea de ordonatori de credite față de proprii angajați. Este invocată, în acest sens, Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile lit. c) și d) cuprinse în pct. I — *Salarii pentru administrația publică centrală* și ale lit. a) și b) cuprinse în pct. II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*, litera A — *Salarizarea funcționarilor publici*, capitolul I din anexa nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”* la **Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare.

11. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că este relevantă jurisprudența sa constantă, potrivit căreia atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite (deciziile Curții Constituționale nr. 834 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 6 aprilie 2020, paragraful 29, sau nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, paragraful 33). Cu alte cuvinte, faptul că două categorii de personal, deși încadrate pe funcții similare, lucrează în autorități ale administrației publice diferite reprezintă o deosebire suficient de importantă între cele două categorii încât să justifice un tratament juridic diferențiat, inclusiv sub aspectul salarizării.

13. Curtea și-a întemeiat această soluție pe considerentul, statuat în jurisprudența sa și în acord și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Hotărârea din 13 iunie 1979 pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*), că principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări (a se vedea paragraful 32 al Deciziei nr. 310 din 7 mai 2019, precitată).

14. Curtea a făcut trimitere la art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 care instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, precum și la art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 care consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Ioan Cristea și alții în Dosarul nr. 982/107/2018 al Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și constată că prevederile lit. c) și d) cuprinse în punctul I — *Salarii pentru administrația publică centrală* și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*, litera A, capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. De asemenea, art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește criteriile generale pe baza cărora are loc ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu.

15. În aplicarea acestor considerente la situația din cauza soluționată prin Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, Curtea a statuat că o asemenea reglementare permite, în raport cu criteriile obiective, realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază/salariului lunar al personalului bugetar din aparatul propriu al consiliilor județene, primării, consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi (a se vedea paragraful 34 din decizia amintită).

16. În plus, Curtea a mai reținut că, în ceea ce privește critica vizând existența unor diferențe de venit lunar între angajații care prestează aceeași activitate și au aceeași vechime în muncă și în funcție, dar care își desfășoară activitatea în instituții publice diferite, că această împrejurare nu este contrară principiului egalității în drepturi, de vreme ce, pe de o parte, legea nu stabilește diferențe în ceea ce privește salariile de bază/indemnizațiile de încadrare, iar, pe de altă parte, atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții identice sau asemănătoare, dar la autorități sau instituții publice diferite (a se vedea Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, paragraful 16).

17. Soluțiile din deciziile Curții Constituționale anterior menționate sunt aplicabile, prin analogie, și în situația de față, în care autorii invocă discriminarea personalului din cadrul administrației publice locale față de cel din cadrul administrației publice centrale.

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

